

[Jørgen Estrup]

mere skarpe toner i debatten er kommet frem, og det viser jo altså, at forslaget trods alt ikke er helt tandlerøst. Jeg lagde mærke til både udenrigsministerens og hr. Duetofts bemærkninger på dette område, og hr. Duetoft havde dog den glæde, når han så utraditionelt måtte rose Det Radikale Venstre, at der trods alt var enkelte steder, hvor han kunne træde af og indtage sin normale position.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der jo ikke står i bemærkningerne, at forsvarsbesparelser skal finansiere den samlede støtte til Østeuropa. Derved ville vi også risikere at komme i en lidt ubehagelig situation, for det kunne jo være, at Øststøtten skulle have et hurtigt voksende omfang, og at man så med god grund kunne sige til os: jamen det kan overhovedet ikke fysisk lade sig gøre at skaffe de penge.

Nej, der står, at vi skal prioritere de forsvarsbesparelser, som findes, til Østeuropa. Det giver god mening i den forstand, at vi jo gennem en udvikling og sikring af stabiliteten i Østeuropa fremmer dansk sikkerhedspolitik, og dermed har det også indflydelse på de opgaver, som et dansk forsvar skal tage sig af, og mindsker dem i takt med, at udviklingen i Østeuropa fører til stabilitet.

Desuden giver det jo den specielle mening, at Folketinget den 6. november 1990 faktisk vedtog en dagsorden, hvori man sagde, at der i 1991 skulle spares på forsvarsbudgettet, og større beløb skulle fremskaffes i 1992. Det synes jeg i hvert fald gør, at man har en nærliggende grund til at tage stilling til denne finansieringskilde.

Men jeg vil gerne understrege, at pengene til Øststøtten skal findes under alle omstændigheder. Uanset hvad vi kan finde ud af omkring forsvarsbesparelser, så skal pengene til Øststøtten findes, og de skal ikke tages fra Den Tredje Verdens fattige lande, det er en del af budskabet.

Jeg vil slutte af med at sige, at jeg synes, det er positivt, at vi nu kan få et sådant beslutningsgrundlag, at vi kan få en åben diskussion om, hvad der skal prioriteres højest, og hvordan vi skal finansiere det. Og så ser jeg hen til, hvad jeg trods alt fornemmer fra debatten, at der vil være et flertal for at friholde ulandsbistanden, men også for at sikre, at forsvarsbesparelserne nu bruges på denne fornuftige måde.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nu skal vi jo ikke i dag diskutere finansieringsspørgsmålet, men jeg vil da sige, at jeg er glad for, at hr. Jørgen Estrup er klar over, at der altså ikke er blot tilnærmelsesvis de beløb at hente i forsvarsbesparelser, som der bliver brug for til disse ting.

Så kan jeg altså ikke lade være med et lille hjertesuk over, at vi hele tiden skal høre det dér med at tage fra Den Tredje Verdens lande. Det, der har været lagt frem som en mulighed til diskussion, er jo, at vi standser den videre stigning i dansk udviklingsbistand, som allerede i dag er højere end stort set alle andre landes. Der er for øjeblikket kun to andre lande i verden, der giver en bistand på niveau med vores.

Hvis vi lod være med at gennemføre den stigningstakt, som Folketinget tidligere har besluttet, ville vi jo have – med et slag på tasken – ½ mia. kr. om året til at bidrage til finansieringen af Øststøtten. Det ville hjælpe gevaldigt. For vi skal jo finde de penge – det siger alle – vi skal finde pengene. Jeg vil bare advare imod at tro, at vi vil få særlig stærk folkelig opbakning til denne indsats, hvis man laver en særlig østskat. Det tror jeg ikke vil skabe godt grundlag.

Så vil jeg godt sige til hr. Duetoft, at jeg tror, han må have misforstået mig. Når jeg talte om, at danske virksomheder skulle engageres stærkt i arbejdet, så er det ikke, som hr. Duetoft vist opfattede det, for at mele egen kage, men så er det, fordi jeg grundlæggende tror på, at når man skal hjælpe med til at opbygge en markedsøkonomi, skal det ske på et mikroplan.

Det skal ikke ske ved, at man kommer med store, centrale organisationer i ryggen og giver penge til store, centrale organisationer, det er ikke på den måde, man hjælper dem væk fra planøkonomien og over i markedsøkonomien. Nej, det gør vi ved at hjælpe med, at der bliver etableret virksomheder, små virksomheder, mellemstore virksomheder, hele det netværk af privat initiativ, som er med til at give os vores velstand og vores frie markedsøkonomi.

Og det gør man nu engang bedst ved at hjælpe med til kontakter, et helt netværk af kontakter imellem virksomheder, organisationer og mennesker. Derfor har det indgået fra starten som et stærkt element i den danske handlingsplan for støtte til reformerne i Øst, at vi ønsker at hjælpe med til at etablere de kontakter, meget gerne i form af joint ventures, der indebærer investeringer i de lande, sådan at vi på den måde kan overføre viden og erfaring.